

*mindent megkap.” Kövesse az utat, nem
lélekig, inkább lélek helyén
a felrémlő, felreménylő sodrást, hogy
van, aki ránéz, és rábízza, merre menjen – A Hold
akármit kezdhet most velem. Akinek van
apja, maga is apa. Csak be ne csapja.
Himbáljon. Övé most mindenem.*

KORPA TAMÁS

Turniansky hrad (350 m)

*a kandallólapátra felsegítettem az izzó parazsat, és levittem
a parkba. vártam, hogy rábulljon türelmetlenül a hó.
a parázs pezsgett, elevenen égtek el a hópelybek.
később a kastély háromszázhatvanöt szobájának összes
derékig érő függönyét egyszerre mosták és szárították a tűzbektáros
parkban. hétszáz törekenységig dermedt, hófehér héj.
séta olvadó réten: megkerültem a kastélyt. úgy ropogtak
a lépteim, akárba buborékfólián járnék.
sokáig azt hittem, hogy az ismétlőgépet a keleti szárny mosókonyhájában
rejtették el, nem a rengetegben.
a rengetegben azonban tornasorba állított embereket láttam.
a legmagasabb fülébe belesúgtak valamit, hogy adja tovább.
végkimerülésig beszélgetett, omlásveszélyes szájak.*

1 db kommentár a lombhullásról

*és a gyökerek földbe süllyesztett abroncsos szoknyájáig lesugároz az
elengedés,
ha a szél belefelejtkezik a lombba. ha beomlik rajta lombja
az ádámkosztümös fa maga az elengedés.
az elengedés a lombhullatók dramaturgja.
mint egy feldúlt adventi naptár, amiről leszereltek
már minden lakatot, lakatlan lomb, elengedés.
az elengedéstől testképzavaros fán a töprengés harmata.
a közelség lenyűgöző hónapjai és a távolságtartás mint elengedés.
mikor egy vonása kiszorul belőle, s önálló életet él.
nem is nagyon értve, mi az, amiben osztozik, ha birtokol.
akár, ha minden egyes termésére szaglóbám nőtt volna, úgy kapálózik
ingóságaival a dögkút felé.*

*a kátyús, félbarna avaron szerte – gondolkodási idő – elengedés.
az elengedés mint érintés, ami javaslat,
ami végigvisz egy sejtést. mintha erekciója lenne kőkemény ajkainknak,
amikor erről beszél.
és a levelek kórusa: sobasem lehetünk kortársai!*

Képes beszéd szökőnapon

*mikor végre előtör a juharrezervátum szorításából
tenyerében pár köbcentis gyöngykavics-gömbökkel:
iszonyatosan skandál.
nem telik, ha múlik el: becézgetem.
ebben a patakban több sodrás lakik: biztatom.
rangidős vízállások strigulái a magára maradt
mércén: gyámolítom.
fölöttem állsz s ez köztünk a beszélgetés:
vigasztalom.
a kanócot fogva a kaptárig vezetsz: ringatom.
ringó ívén a kőpadlóhoz koccan a hirtaló:
ijesztgetem.
folyékony életrajzát: vérét veszem.
a barangkongástól megráncosodott Fabergé-tojás
héja
kisimul: engesztelem.
átöltöztet a rágondolás: kérdezi.
olyan árnyék leszel, amin nincs rajta, aki lép egyből:
ő maga válaszol.*

TORNAI JÓZSEF

Belétek kapaszkodom

*Belétek kapaszkodom.
Mi mást tehetnék?
Érdemes kinyújtóznom egy-két
ritka versért.*

*Ha csöndesek múzsáim,
hát csak hallgassanak.
Ömölhet a folyó, bár szárad a patak.
Dobolhat a vér is, ha már*